

Obowiązuje wyłącznie w dziel-
nicy po-pruskiej.

3,188/1,2.

Przepisy o przyborach, potrzebnych do legalizowania przymiarów i suwaków mierniczych.

Urzędy dzielnicy po-pruskiej w myśl odpowiednich zarządzeń C. Ko-
misji Normującej Legalizację powinny być zaopatrzone w poniżej wymie-
nione przybory do legalizowania przymiarów.

Spis przyborów.

A. Wzorce normalne bezpośrednie.

1a (1b). *Przymiar kreskowy*, długości 1-go metra, wykonany z mosią-
dzu lub brązu, z podziałką centymetrową na całej długości, z podziałką mili-
metrową na przestrzeni pierwszego lub ostatniego decymetra, przechowywany
w pudełku. Długość całego przymiaru wynosi około 1030 mm, przekrój jego
ma kształt prostokąta o długości 20 mm, a szerokości 10 mm.

Granica uchybienia całej długości mierniczej — 0,10 mm, odle-
głości którejkolwiek kreski od najbliższej kreski skrajnej — 0,10 mm.

1b. Tak samo wykonany *przymiar dla sprawdzania przymiarów użytko-
wych dokładniejszych*.

Granica uchybienia całej długości mierniczej — 0,04 mm, odle-
głości którejkolwiek kreski od najbliższej kreski skrajnej — 0,03 mm.

2. *Przymiar końcowy drewniany*, długości 1-go metra, z podziałką mili-
metrową, o przekroju kwadratowym, bok kwadratu o długości 16 mm ÷ 20 mm,
przymiar w skrzynce drewnianej.

Granica uchybienia całej długości — 0,3 mm, odległości której-
kolwiek kreski od najbliższego końca — 0,2 mm.

3. *Przymiar końcowy drewniany*, długości 2 metrów, z podziałką centy-
metrową, przekrój przymiaru kwadratowy o długości boku 20 do 25 mm,
przymiar w skrzynce drewnianej.

Granica uchybienia całej długości — 0,6 mm, odległości której-
kolwiek kreski od najbliższego końca — 0,4 mm.

4. *Przymiar stalowy*, długości 1-go metra, przylgowo-kreskowo-końcowy,
zaopatrzony w podziałkę centymetrową, przekrój przymiaru prostokątny
18 × 8 mm, przymiar w skrzynce drewnianej.

Granica uchybienia całej długości mierniczej — 0,3 mm, odległo-
ści którejkolwiek kreski od najbliższego skrajnego ograniczenia (t. j. płaszczy-
zny przyłgi lub końca) — 0,2 mm.

5. *Przymiar składany końcowy* jednoprzegubowy z drzewa, długości
1-go metra, z podziałką milimetrową, przekrój przymiaru prostokątny o dłu-
gości 25 i szerokości 10 mm, przymiar w skrzynce drewnianej.

Granica uchybienia całej długości — 0,2 mm, odległości której-
kolwiek kreski od najbliższego ograniczenia skrajnego — 0,3 mm.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 26 maja 1928 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 25 groszy.

Nr 348.

6. *Przymiar końcowy stalowy*, długości 0,5 metra, z podziałką milimetrową, o przekroju prostokątnym, którego długość wynosi 18, a szerokość 8 mm; przymiar w skrzynce drewnianej.

Granica uchybienia całej długości — 0,10 mm, odległości którejkolwiek kreski od najbliższego końca — 0,05 mm.

7. *Stalowy przymiar wstępowy*, długości 20 lub przynajmniej 10 metrów, z podziałką na 0,1 metra (potrzebny dla urzędów legalizujących przymiary wstępowe o długości powyżej 5 metrów).

Granica uchybienia całkowitej długości mierniczej — 1,6 mm, odległości którejkolwiek kreski od najbliższej kreski skrajnej — 1 mm.

B. Wzorce normalne kontrolne.

1a (1b). *Przymiar kreskowy z mosiądzu lub brązu*, długości 1-go metra, z podziałką centymetrową na całej długości, z podziałką milimetrową na przestrzeni pierwszego lub ostatniego decymetra, przechowywany w skrzynce drewnianej, opatrzonej w tabliczkę do cechowania. Długość całego przymiaru wynosi około 1010 mm, przekrój jego ma kształt prostokąta o długości 20, a szerokości 10 mm.

Granica uchybienia tak dla całej długości, jak i dla odległości którejkolwiek kreski od najbliższej kreski skrajnej — 0,025 mm.

1b. Takież sam *przymiar*, przeznaczony do sprawdzania przymiarów *normalnych bezpośrednich* do przymiarów użytkowych *dokładniejszych*. Jeżeli granica uchybienia tak dla całej długości mierniczej, jak dla odległości którejkolwiek kreski od najbliższej kreski skrajnej przekracza 0,01 mm, to przymiar powinien być zaopatrzony w uwierzytelnioną tablicę poprawek z dokładnością do 0,01 mm.

2. *Przymiar końcowy ze stali*, długości 2 metrów, z podziałką centymetrową, zawarty w skrzynce, zaopatrzonej w tabliczkę i cechę. Przekrój przymiaru kwadratowy o długości boku 22 mm.

Granica uchybienia całej długości — 0,10 mm, odległości którejkolwiek kreski od najbliższego końca — 0,10 mm.

C. Pomocnicze przybory do sprawdzania.

1. *Kątownica stalowa*.

2. *Lupa*.

△ 3. *Przyrząd do naciągania przymiarów wstępowych*.

Dla urzędów, uprawnionych do legalizacji przymiarów *dokładniejszych*, są jeszcze potrzebne:

△ 4. *Kątownica z płytą szklaną*.

△ 5a (5b). *Nonjusz na szkło*.

Granice uchybień całej długości mierniczej i odległości którejkolwiek kreski od najbliższej kreski skrajnej wynoszą 0,02 mm.

△ 5b (5a). *Płyta szklana z podziałką* na połowy, ćwierci lub piąte części milimetra.

Granice uchybień jak dla 5a.

D. Stemple.

3 stemple urzędu do wybijania na metalu różnej wielkości,

2 stemple urzędu do wybijania na drzewie różnej wielkości,

1 stempel do wypalania.

Litera *m* zarówno do wybijania, jako też do wypalania.

2 stemple roczne do wybijania różnej wielkości.

Dla urzędów, upoważnionych do legalizowania przymiarów *dokładniejszych*, potrzebne są oprócz powyższych następujące stemple do wytrawiania:

1 stempel urzędu do narzędzi mierniczych *dokładniejszych*,

1 stempel roczny,

1 stempel z literą *m*,

11 takichże stempli z liczbami 0 i od 0 do 9.

Przyrząd do wytrawiania cech na metalu.

Obchodzenie się z przyborami.

Wszystkie przymiary normalne należy natychmiast po użyciu wkładać do skrzynek, przeznaczonych do ich przechowywania. Skrzynki te powinny być dostatecznie długie, ażeby przymiary mogły rozszerzać się swobodnie, nie będąc narażonemi na skrzywienie. Przymiary, zwłaszcza drewniane, należy przechowywać w możliwie suchych pomieszczeniach o jednostajnej temperaturze, a więc np. nie w bliskości sufitu pokoju, ogrzewanego w zimie, grzejników, dachu metalowego, wilgotnych ścian i t. d. Przymiary normalne metalowe winny być przechowywane w miarę możliwości oddzielnie i zdaleka od przyborów do wytrawiania cech.

Warszawa, dnia 7 maja 1928 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 28. I. 915. 1.

